

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 31-03-2020
Enhed: MINSEKR
Sagsbeh.: DEPILJ
Sagsnr.: 2003768
Dok. nr.: 1154013

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 144 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smittesomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 144:

”Kan ministeren, jf. svar på spm. 99, bekræfte, at en husundersøgelse kan blive iværksat uden en dommerkendelse? Eller hvordan skal bemærkningerne om bevismaterialet i forhold til svaret forstås? Kan man f.eks. lave en mindehøjtidelighed?”

Svar:

./.
Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. 11 til L 158, er udgangspunktet efter bemærkningerne til lovforslaget, at bemyndigelsen i § 6, stk. 1, som ændret med lovforslaget, ikke vil blive anvendt til fastsætte regler om forbud mod, at flere personer befinder sig på samme sted i private boliger.

Bemærkningerne forudsætter dog også, at der, hvis det måtte være nødvendigt, kan fastsættes regler, som forbyder sammenkomster med personer uden for husstanden i private boliger, hvis sammenkomsten sker på en sådan måde, at det skønnes at udgøre en særlig fare for smitte med Coronavirussygdom 2019 (COVID-19). Som det videre fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. 11, sigtes der med henvisningen til de nævnte sammenkomster særligt til arrangementer mv., som kan sidestilles med arrangementer mv. på natklubber, barer og diskoteker.

Der sigtes således ikke til, at de nævnte sammenkomster vil omfatte mindehøjtideligheder i private hjem, og der vil derfor ikke blive fastsat regler om forbud mod sådanne sammenkomster.

Derudover fremgår det af min besvarelse af spørgsmål nr. 99, at bemyndigelsen i epidemilovens § 6, stk. 2, ikke vil blive benyttet til at fastsætte regler om, at der uden retskendelse er adgang til private boliger med henblik på kontrol af overholdelsen af regler fastsat i medfør af § 6, stk. 1.

Som det videre fremgår af besvarelsen, vil politiet for at få adgang til private boliger skulle gå frem efter de almindelige straffeprocessuelle regler om ransagning i retsplejeloven.

Efter retsplejelovens § 796, stk. 2, skal en afgørelse om ransagning af bl.a. boliger, jf. § 783, stk. 1, nr. 1, træffes ved rettens kendelse. Det er med andre ord udgangspunktet, at en ransagning foretages efter indhentelse af forudgående retskendelse. Bestemmelsen er udtryk for det generelle princip i straffeprocessen, at straffeprocessuelle tvangsindgreb alene kan foretages af politiet på baggrund af en retskendelse, hvorved det er

konstateret, at lovens betingelser for tvangsindgrebet er opfyldt i det konkrete tilfælde.

Politiet kan dog træffe beslutning om at foretage ransagning, såfremt undersøgelsens øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, jf. § 796, stk. 3. I disse tilfælde forelægger politiet, hvis den, hvis husrum, lokaliteter eller genstande ransagningen retter sig mod, fremsætter anmodning herom, snarest muligt og senest inden 24 timer sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes. Eksemplet om bortskaffelse af bevismateriale i min besvarelse af spørgsmål nr. 99 skal alene ses som et typeeksempel på, at betingelsen om ransagning "på øjemedet" vil kunne være opfyldt, da bevismaterialet i eksemplet ville være bortskaffet – og dermed ville også selve formålet med ransagningen falde bort – hvis politiet skulle afvente en retskendelse.

Det bemærkes i øvrigt, at ovennævnte undtagelse om, at tvangsindgrebet kan foretages uden forudgående retskendelse, hvis "indgrebets øjemed ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes" (også kaldet "på øjemedet"), ikke alene gælder for ransagning men også for en lang række af de øvrige bestemmelser i retsplejeloven, herunder i forhold til indgreb i meddelelshemmeligheden, agentvirksomhed, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation, legemsbesigtigelse og beslaglæggelse.

Som det fremgår ovenfor, vil der således i forhold til straffeprocessuelle indgreb uden samtykke altid være krav om enten forudgående eller efterfølgende retskendelse. Det er dog kun et krav, at der indhentes efterfølgende retskendelse, hvis den, hvis husrum, lokaliteter eller genstande ransagningen retter sig mod, fremsætter anmodning herom.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Ida Lyngbeck Jensen